

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

KLASA 65 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1 JANUARA 1937

PATENTNI SPIS BR. 12790

Keks Ljudevit, adv, Novi Sad, Jugoslavija.

Pojas za spasavanje.

Prijava od 4 juna 1934.

Važi od 1 maja 1935.

Svaki kupač, čak i, ako je odličan plivač u dubokoj vodi je uvek izložen opasnosti da se utopi, kada ga napušta snaga ili ga grč uhvati a pomoć za nekoliko sekunada pre njegovog nestanka u vodi ne stiže. Sva dosadašnja sredstva, koja su stajala kupaču a i putniku prilikom nesretnih dogadaja sa brodom, čamcem itd. u čas opasnosti na raspoloženju, bile su nezadovoljavajuća i suviše komplikovana. Pojasi od plute, prsluci za plivanje itd. imaju tu hrđavu stranu, da pri priličnoj sopstvenoj težini i volumenu imaju samo neznatno istisnuće vode pa i neznatno dejstvo teranja u vis, dok pri plivanju u napredovanju pružaju veliki otpor, usled čega neprijatno i neugodno smetaju plivača.

Predmetni pronalazak predstavlja tako jedno preventivno sredstvo, koje nosioca u kretanju u vodi ili na suvom uopšte ne smeta a koje sredstvo ipak u nuždi uvek pri ruci kao sredstvo za spasavanje, te tako stalno postojeću opasnost po život kupača, putnika itd. na vodi potpuno i sigurno otkloni. Ovaj cilj se ostvaruje pomoću pojasa za spasavanje, koji sa spolja jedva se razlikuje od uobičajenih pojasa za kupanje a ima tu izvanrednu osobinu, da nosioc može taj pojaz u svakom momentu osposobiti za spasavanje. Tehnički se ostvaruje ovaj cilj na taj način, da se u slučaju opasnosti na kemično-mehanički način izaziva odgovarajuće povećanje volumena pojaza te kao nužna

posledica pojavljuje se povećano istisnuće vode, pa sledstveno toga i povećano dejstvo za teranje u vis sa takvom snagom, da pojaz svoga nosioca održi na površini vode. Prema tome ovaj pronalazak je najkorisnije upotrebljiv za svakog kupača u slobodnoj vodi a osim toga mogu ga upotrebiti i brodarska društva kao sredstvo za spasavanje putnika, jer se daje u slučaju opasnosti medu putnicima lako i brzo razdeliti.

Na nacrtu su pokazana dva primera izvedenja naprave prema pronalasku, gde sl. 1 pretstavlja pojaz za spasavanje sa aparatom za proizvodnju gasa prema prvom primeru izvedenja, u vertikalnom uzdužnom preseku a sl. 2 u izgledu odozgo.

Sl. 3 je vertikalni presek središnjeg dela pojaza, prema liniji a—a iz sl. 1 i 2, a sl. 4 pokazuje pogled sa strane na aparat za proizvodnju gasa, dok sl. 5 pretstavlja drugi oblik izvedenja pronalaska sa napravom za prijem i ispuštanje tečnog gasa, u vertikalnom uzdužnom preseku.

Sl. 6 je detalj iz sl. 5 i pokazuje gornji deo aparata nakon aktiviranja, dok sl. 7 je detalj iz sl. 6.

Sl. 8 pokazuje pogled sa strane na napravu prema sl. 5, dok sl. 9 je izgled spreda a sl. 10 je detalj iz sl. 5.

Pojaz za spasavanje, kojim se opisani cilj postiže, sastoji se od dva potpuno odvojivih glavnih dela: od jedne metalne kutije i od jednog dvostruko ili više struko-

naboranog, šupljastog pojasa. Metalna kutija e sa sadržanim delovima u njoj pretstavlja aparat za proizvodjenje gase te prema tome, da li se za proizvodjenje gase upotrebljava kemična reakcija dve materije ili pak da upotrebljava u tečnosti pretvoren gas — može biti ova naprava tehnički i različito sastavljena.

U aparatu za proizvodjenje gase po sl. 1 se nalazi jedna staklena fiola, koja je napunjena sa sonom kiselinom (HCl) m sa cevima za oticanje n n₁, koje cevi razarač pomoću jedne poluge r r₁, razruši. Iz porušene cevi n n₁, sona kiselina oteče na pepeljaču (K₂CO₃) koja je na tlu metalne kutije nagomilana i usled kemičnog sjedinjenja sone kiseline i pepeljača nastaje (CO₂) ugljenodioksid. Kemična formula: K₂CO₃ + 2H₂O + 2HCl — 2KCl + + 3H₂O + CO₂. Naglo produkovani ugljenodioksid se širi kroz cevi za oticanje gase i u šupljasti prostor središnjeg dela x pojasa te napunjujući tu šupljinu znatno povećava njegov volumen.

Poklopac a metalne kutije e na jednoj strani je u vezi sa jednom kopčom c koja je prevučena preko cevi za oticanje gase i a sa druge strane putem nokata b poklopca i pomoću karike za vučenje g i sa zatvaračnom polugom h poklopac je pritisnut na aparat za proizvodjenje gase. Hermetično zatvaranje metalne kutije e obezbeđuje gumasti zapušać d. U unutrašnjem prostoru aparata za proizvodjenje gase sa obe strane se nalazi po jedan podupirač j koji drže staklenu fiolu sa sonom kiselinom. U metalnoj kutiji je učvršćena i cev za oticanje gase i, koja je od slučajnog zapušenja sa pepeljačom obezbedena sa zaštitnom pločom k. Dvostrani gumasti jastučići l zaštićavaju staklenu fiolu sa sonom kiselinom od potresa i od eventualnog kvara. U interesu naglog proizvodjenja gase i u tu svrhu potrebne, ravnomerne podele sone kiseline su na staklenoj fioli sone kiseline m nameštene dve cevi većeg kalibra n n₁, za oticanje sone kiseline. Ove cevi imaju na mestu najvećeg prečnika jako slabljena preloma na mesta u cilju, da razrušenje cevi bez ma kakvog napora usledi.

Na tlu aparata za proizvodjenje gase pruža se u vis razarač cevi za oticanje p koji se putem poluge r r₁, upravlja.

Sam pojaz ima jedan dvostruko naborani — a može biti i višestruko — šupljasti središnji deo x na čijem kraju sa jedne strane, dve gumaste cevi y Z se uzdiže u vis. Gumasta cev y služi kao spojni član između cevi za oticanje gase i i šupljastog središnjeg dela x pojasa. Gumasta cev y

ima mekano kratko produženje y, u obliku cevi u šupljasti prostor središnjeg dela x u tu svrhu, da pri punjenju pojaza sa vazduhom ušće gumaste cevi y usled savijenja produžnog dela bude zatvorena te time se sprečava ulazak vazduha i vlage u prostor aparata za proizvodjenje gase. Gumasta cev z služi za ispuštanje gasa nakon upotrebe pojaza za spasavanje, kao i za eventualno naduvanje šupljastog središnjeg dela x sa vazduhom, te na taj način može se pojaz sa povećanim volumenom nezavisno od aparata za proizvodjenje gase upotrebiti i kao sredstvo za olakšanje pri plivanju.

Spoljašnji zid S šupljastog središnjeg dela x ima veći koeficijent istezanja, nego krutiji i čvršći nutarnji zid R, koji poslednji je pri nošnji čovečijem telu okrenut. Ovo rasporedenje ima tu svrhu, da pritisak gase koji napunjuje šupljasti središnji deo x skrene na vani prema spoljašnjem zidu te da bi se nutarnji zid R pojaza u eliptičnom obliku trupu nosioca prilagođio. U produženju šupljastog središnjeg dela x na jednom i na drugom kraju pojaza je nameštena naprava za prikopčavanje sa jezičnim članom w koji nosi aparat za proizvodjenje gase.

Drugi oblik izvedenja naprave prema pronalasku je po sl. 5—10, naprava za prijem i ispuštanje tečnog ugljenodioksida (CO₂). Glavni delovi ove naprave su od manesmanove cevi proizvedeni cilindrasti sud A, sa cevi za oticanje H i njoj priključeni ventil L; zavrtanj zatvarača B sa metalnom burgijom E koja je u zavrtanju B položena, zavrtanj za nabijanje C i točak za nabijanje D. Dalje plinska čaura J koja je u unutarnjem prostoru cilindrostog suda A položena i sa vazdušnim slojem izolirana. Cilindrasti sud je snabđeven sa cevi za oticanje gase H. Na unutarnej površini u dolnjem kraju suda A je okalena jedna špiralno izvedena karika G sa zadatkom, da obezbedi centrični položaj plinske čaure J, dok na gornjem kraju je urezan zavoj, koji je potreban za prijem zavrtanja zatvarača B.

Pomoću zavrtanja zatvarača B, koji je u obliku tanjira izведен, sud A je hermetično zatvoren u pravcu od ozgo. Zavoj zavrtanja zatvarača je tačno prikladen zavoju suda A. Zavoj na zavrtanju zatvarača B je na gornjem kraju pomoću jednog tanjira zatvoren, koji tanjur se tačno prilagodi zidu cilindrastog suda A. Zavrtanj zatvarača B je centrično probušen i u svrhu prijema okretnjivog zavrtanja za nabijanje D je snabđeven sa zavojom.

Da bi se obezbedio centrični položaj plinske čaure **J** zavrtanjem zatvarača je snabdeven sa cilindrastim nastavkom **F**, čiji je oblik prema vratu plinske čaure na odgovarajući način izведен. Na cilindrastom nastavku **F** je prevučena jedna špiralna opruga **F₁** u svrhu, da obezbedi elastično ležanje plinske čaure. Pri aktiviranju aparata gas oteče kroz otvore **F₂** na obe strane u prostor cilindrastog suda **A**, gde se napetost gasa smanjuje.

U priključnom komadu **L** cevi za oticanje gasa **H** se nalazi jedan ventil u vidu kupe **M**, koji se otvara pri isticanju gasa iz cilindrastog suda **A**, no pri nadpritisku u pojusu, kao na primer prilikom nadavanja pojasa sa vazduhom — ventil se pritiskiva u svoje ležište. Klin **N** sprečava, da ventil bude iz cevi izbačen.

Da bi se sprečilo, da aparat i nežljeno stupa u funkcijonisanje, zavrtanjem za nabijanje **D** a i zavrtanjem zatvarača **B** su tanko probušeni **D₁**, **D₂**, pa kroz te male otvore je voden jedan lako učvršćeni konjac.

Na cilindrastom sudu **A** su nameštene sprovodne letve **K** i pomoću ovih je naprava za pojas učvršćena.

Čelična plinska čaura se sastoji od jedne čelične flašice **P**, koja pod visokim pritiskom sadrži ugljenodioksid (CO_2) u tečnom stanju i to toliko, koliko je za punjenje šupljastog središnjeg dela **X** potrebno. Vrat flašice je zatvoren sa olovnim zrnom **J**. Flašica posle ispuštanja gase daje se ponovo puniti sa tečnim ugljenodioksidom (CO_2) ili sa drugim pogodnim gasom u tečnom stanju.

Funkcijonisanje naprave: Sa jednim okretanjem točka za nabijanje **D**, zavrtanjem za nabijanje **C** i čelična burgija **E** se kreće napred te probuši tanko olovno zrno **J** u plinskoj čauri **I**. Ispražnjenje čelične plinske čaure usleduje nakon okretanja točka za nabijanje **D** već pod uglom od 50° . Tečni ugljenodioksid (CO_2) pri napuštanju čelične flašice **P** se pretvara u gasovno stanje, te prolazi kroz otvor **F** u unutarnji prostor suda **A** i odavde gas oteče kroz cevi za oticanje gasa **H** i ventil u šupljinu šupljastog središnjeg dela pojasa.

Forma izvođenja ovog pronalaska može biti različita shodno upotrebljenom materijalu, sposobnom za razvijanje gase

— nadalje i prema različitom udešavanju i obliku metalne kutije i pojasa. Bitnost ovih varijacija ipak ostaje jedna ista; da usled kemične reakcije proizvedeni gas ili pak tečni gas, usled jedne naprave se raširuje te ulazeći u šupljinu pojasa, povećava njegov volumen.

Patentni zahtevi:

1) Pojas za spasavanje, naznačen time, da ima jedan naborni šupljasti, hermetično zatvoreni središnji deo (x), čija šupljina je stvorena od spojenih zidova sa različitim koeficijentom istezanja (SR) i taj središnji deo putem gumaste cevi za oticanje (y) stoji u vezi sa aparatom za proizvodnju gase.

2) Pojas za spasavanje prema patentnom zahtevu 1 naznačen time, da pojas nosi aparat za proizvodnju gase, koji gas se razvija u zatvorenom prostoru pomoću kemične reakcije različite sastojke na pr. pepeljače i sone kiseline (sl. 1), koja poslednja je do momenta aktiviranja aparata u staklenoj fioli (m) zatvorena a čije sjeđinjenje se postiže pomoću razorenja cevi staklene fiole za oticanje sone kiseline (n), ili pak gas se stvori iz tečnog gasea na pr. ugljenodioksida (sl. 5) koji se iz plinske čaure (J) pušta u cilindrasti zatvoreni sud (A) iz kojeg se gas širi putem jedne naprave kroz cevi za oticanje gasa (H) u šupjinu šupljastog središnjeg dela (x).

3) Pojas za spasavanje prema patentnom zahtevu 1 i 2, sa upotrebom metalne plinske čaure u aparatu za proizvodnju gase, naznačen time, da mekano metalno zrno (J) plinske čaure, probuši se pomoću čelične burgije (E) te napetost izlazećeg ugljenodioksidu ili drugog gasea se smanjuje u cilindrastom sudu A.

4) Pojas za spasavanje prema patentnom zahtevu 1—3 naznačen time, da pojas ima posebne gumaste cevi (y z), što kod ušća gumasta cev (y) ima jedno mekano i kratko produženje (y₁) u šupljasti prostor središnjeg dela (x).

5) Pojas za spasavanje prema patentnom zahtevu 2—4 naznačen time, da je u cevi za oticanje gasa (H) cilindrastog suda (A) uzidan jedan unazad delovajući ventil u vidu kupe (M).

